

KINH PHÁP LUÂN KHÔNG THOÁI CHUYỂN

QUYỂN 4

Phẩm 7: THỌ KÝ

Phật bảo:

–Này các thiện nam! Lại có ba vị Đại Bồ-tát từ phương Đông đến an trụ trong đạo Đại thừa, cầm đóa hoa Mạn-đà-la có trăm ngàn muôn cánh tỏa sáng như mặt trời vừa mới mọc.

Tôn giả A-nan cùng tất cả các vị trong chúng hội đều trông thấy và cho là đều chưa từng có. Lúc này, Tôn giả A-nan liền bạch Phật:

–Bạch Phật Thế Tôn! Ba vị trong dòng họ của Đức Như Lai từ chốn nào đến?

Đức Phật đáp:

–Về phương Đông, trải qua hàng hà sa số thế giới, có thế giới tên là Tu-di liên hoa, Đức Phật ở thế giới ấy hiệu là Vân Thượng Công Đức Như Lai, hiện đang trụ thế. Trong đó, ba vị thiện nam, vừa mới nghe pháp, từ cõi ấy đến đây. Bấy giờ, ba vị Bồ-tát đứng trước Đức Thế Tôn, tung rải hoa Mạn-đà-la lên chỗ Phật để cúng dường, sau đó cùng bạch Phật:

–Chúng con đối với pháp này rất sinh tâm tin tưởng, lãnh hội sâu xa, không có nghi ngờ. Vì sao? Vì Đức Như Lai Thế Tôn đã nhờ pháp này mà không còn nghi ngại, cho nên hôm nay chúng con cũng không còn sự nghi ngại.

Lúc này, vị Bồ-tát thứ nhất trong ba vị Bồ-tát bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có người gọi Thế Tôn là Như Lai thì con chính là Như Lai. Vì đối với pháp này đều không còn nghi ngờ.

Vị Bồ-tát thứ hai lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có người xưng gọi Thế Tôn là Thế Tôn, thì con chính là Thế Tôn, cũng đối với pháp này đều không còn nghi ngờ.

Vị Bồ-tát thứ ba bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có người xưng gọi Thế Tôn là A-la-ha Tam-miệu Tam-phật-đà thì con cũng là A-la-ha Tam-miệu Tam-phật-đà, vì cũng đối với pháp này không còn nghi ngờ.

Bấy giờ, trong đại chúng có vô lượng trăm ngàn ức người, tất cả đều kinh ngạc, tâm chẳng vui thích, cùng bàn tán với nhau: Chúng ta từ trước đến nay chưa hề nghe nói ở một thế giới mà có tới hai vị Phật. Vì sao hôm nay ba vị Đại sĩ ấy mỗi vị đều tự xưng là Phật, đều ở trước Thế Tôn mà nói như thế? Chỉ có Phật, Như Lai là Bạc Tôn quý trong trời, Người đối với tất cả các pháp đều được tự tại, thông suốt ba đời không chút trở ngại. Do đâu mà ba vị Bồ-tát hôm nay đều nói như vậy?

Lúc này, Tôn giả A-nan liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Ba vị Bồ-tát ấy tên là gì mà có thể ở trước Phật vừa bày tỏ những lời như tiếng rống của Sư tử?

Đức Phật đáp:

–Ba vị Bồ-tát đó, vị thứ nhất tên là Nhạo Dục Như Lai Thanh Chánh Trụ, vị thứ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hai tên là Nhạo Dục Thế Tôn Thanh Chánh Trụ, vị thứ ba tên là Nhạo Dục Phật Thanh Chánh Trụ. Nay A-nan! Do nhân duyên như thế nên ba vị Đại sĩ ấy mới nói những như vậy.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như vậy là có đến hàng trăm ngàn muôn ức vị trong chúng hội, tâm đều kinh ngạc do nghe ba vị Bồ-tát ấy nói những lời vừa rồi. Lại có người nghe, tâm không kinh ngạc hay nghi ngờ mà lại tăng thêm sự thanh tịnh tốt đẹp. Ví như có người trẻ tuổi luôn trang sức dung mạo mình, hình thể tươi đẹp thanh tịnh, tinh khiết, lại tắm gội, dùng hương thơm, dầu thơm xoa thân, lại dùng nhựa hương chiên-đàn đổ rải lên người nữa. Như vậy là người trẻ tuổi ấy càng thêm thơm tho trong sạch bội phần. Cho nên, nếu người nghe được pháp này, tin tưởng thọ trì không nghi ngờ thì cũng ví như người ấy vậy.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vì sao các vị Bồ-tát lại nói như thế?

Phật dạy:

–Ba vị Bồ-tát này đã khéo hiểu về giả danh, cho nên nói lời ấy.

Tôn giả A-nan nói:

–Đúng thế, đúng thế! Ba vị Bồ-tát đó đã khéo nói về giả danh. Cúi mong Thế Tôn giải thích lại cho con nghe, cũng khiến cho đại chúng tâm ý được thêm sáng tỏ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn liền vì hàng trăm ngàn muôn ức chúng sinh, nhằm giúp họ cởi bỏ mối nghi ngờ hối hận, gieo trồng căn lành nên liền nói kệ:

*Nếu thấy được quá khứ
Vị lai cũng như thế
Biết các pháp như thật
Đó gọi là Như Lai.
Hiện tại cũng như vậy
Quá khứ, vị lai đồng
Chẳng một, cũng chẳng khác
Tướng rớt ráo vắng lặng.
Thệ như Phật quá khứ
Hành thí chẳng nghĩ bàn
Thí ấy cũng như thế
Do vậy nói giả danh.
Ví như Phật quá khứ
Trụ Bồ-đề vô ngại
Trụ ấy cũng như thế
Đó gọi là Như Lai.
Tất cả pháp không trụ
Bồ-đề cũng vắng lặng
Không có tướng Bồ-đề
Đó gọi là Như Lai.
Nếu nói giới quá khứ
Vị lai cũng như vậy
Hiện tại đều đồng nhau
Đó gọi là Như Lai.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đời quá khứ hành nhĩn
Bồ-tát chặt tay chân
Nhĩn ấy cũng như thế
Đó gọi là trụ nhĩn.
Nếu phát khởi tinh tấn
Vun trồng gốc giác ngộ
Được tinh tấn ấy rồi
Đó gọi là Như Lai.
Tất cả pháp bình đẳng
Được chứng như thật kia
Cũng chẳng chấp tướng ngã
Đó gọi là Như Lai.
Không chấp đối các pháp
Tất cả đều bình đẳng
Biết bình đẳng ấy rồi
Vô tướng, không thật có,
Các chánh định như vậy
Không chấp tướng các pháp
An trụ trong thiền định
Đó gọi là Như Lai.
Tánh, tướng tất cả pháp
Và các pháp đã nói
Biết tánh, tướng ấy rồi
Như thật, không thật có,
Phải biết các pháp không
Trí tuệ chẳng ruộng phước
Biết đó chẳng phải trí
Đạt đến trí giải thoát.
Như đến bờ giác kia
Trí tuệ không nghĩ bàn
Nhưng không được trí này
Đến bờ kia vắng lặng
Tướng như, trí chẳng đạt
Không có bờ này, kia
Trí chẳng đạt như vậy
Đó gọi là Như Lai.
Bồ-đề chẳng như được
Phàm ngu chẳng thể nghĩ
Tất cả pháp vô đắc
Đó gọi là Như Lai.
Nếu đạt được vô ngại
Mà tới chốn Đại trí
Tất cả pháp không lợi
Chứng giác ngộ vô ngại,
Như đạo vốn tu tập

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bậc Cứu đời tế độ
Được đạo không nương kia
Biết rõ được thể, tướng
Tu tập như vậy rồi
Đạt được đạo Tối thắng
Điều phục đạo này rồi
Biết tất cả đều không,
Biết rõ đầu, giữa, sau
Đều đồng với các pháp
Pháp ấy là bình đẳng
Nên gọi là Như Lai.
Nếu đạo như Bồ-đề
Đó gọi trụ Bồ-đề
Giống như tướng hư không
Đó gọi là Như Lai.
Nói pháp như thế rồi
Như tướng đều bình đẳng
Nếu việc ấy vô ngại
Đó là trụ Bồ-đề.
A-nan biết giả danh
Lời nói là Như Lai
Lời nói cũng như thế
Hành xử của người trí,
Bồ-tát không sợ hãi
Trí sáng chẳng lui sụt
Tất cả các hành xử
Thấy nêu rõ như vậy,
A-nan biết thứ lớp
Những điều Như Lai nói
Vì các vị Bồ-tát
Khiến đạt được vô ngại.

Bấy giờ, Tôn giả A-nan liền nói kệ:

Vì bởi nhân duyên gì
Biết được tướng các pháp
Bồ-tát này vô ngại
Cũng gọi là Thế Tôn?

Đức Thế Tôn đáp:

Trong trăm ngàn muôn ức
Vô lượng vô số kiếp
Mới thành tựu Bồ-đề
Phật đạo khó nghĩ bàn
Thành tựu Bồ-đề rồi
Vì chúng sinh trụ thế
Chốn chốn thật không sinh

Đó gọi là Thế Tôn.
Đã vượt nẻo luân hồi
Chẳng còn bị sinh tử
Vì cứu độ chúng sinh
Đó gọi là Thế Tôn.
Không còn luân hồi nữa
Cũng không còn sinh tử
Làm sao nhỏ gốc khổ
Hiệu thế Vô Thượng Tôn
Không nhớ nghĩ các pháp
Cũng không còn nguy khốn
Không có tướng chúng sinh
Vượt qua các khổ não,
Không trôi lăn sinh tử
Cũng không trụ sinh tử
Khiến chúng trụ như thị
Đó gọi là Thế Tôn.
Được các pháp không sợ
Đối Phật cũng như thế
Mênh mông không bờ mé
Nói pháp rất nhiều thứ.
Các pháp rốt ráo không
Thể tánh của Phật pháp
Thành tựu như thế rồi
Nhưng không thấy các pháp.
Nếu tinh chuyên tu hành
Thể tánh pháp là không
Tâm không còn sợ hãi
Đó là biết pháp không.
Biết các pháp như thật
Tất cả đều vọng tưởng
Hiện bày không sợ hãi
Pháp tướng thật như thế.
Đã vượt chốn sợ hãi
Cũng là nơi an ổn
Không sợ cũng không hãi
Vượt qua các đường ác.
Cứu giúp bao chúng sinh
Lìa nỗi sợ sinh tử
Chẳng còn bị sinh tử
Cứu độ được chúng sinh.
Đặt để chúng sinh trên
Bờ Niết-bàn vắng lặng
Cũng không tướng chúng sinh
Đó gọi là Thế Tôn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các pháp như hư không
Hiện rõ nơi muôn loài
Nơi ấy cũng không sợ
Đó gọi là Thế Tôn.
Tất cả pháp bình đẳng
Hiện hiện ra nhiều loại
Bồ-đề dứt phân biệt
Không có tướng Bồ-đề,
Chúng sinh tu như thế
Được thành tựu giác ngộ
Tu hành đúng lời dạy
Dứt các tướng lo sợ,
Tướng phân biệt Bồ-đề
Giống như tướng chúng sinh
Vượt qua tất cả tướng
Đó gọi là Thế Tôn.
Dứt bỏ tất cả tướng
Bồ-tát thì không cầu
Không có tướng tên gọi
Đó gọi là Thế Tôn.
Biết rõ tất cả pháp
Đồng với lìa diệt hết
Quá khứ chẳng thật có
Đó gọi là Thế Tôn.
Vì chẳng trọng tên gọi
Nên gọi chẳng cầu danh
Người lìa chấp tên gọi
Nói pháp rộng họ nghe,
Bồ-đề lìa tên gọi
Như chỗ ở của kia
Chúng sinh trọng tên gọi
Nên xa lìa Bồ-đề.
Tên gọi như tiếng vang
Phân biệt thì nhiều loại
Tiếng cũng không phân biệt
Nương không có tên gọi,
Chẳng đắm tất cả tiếng
Tên cũng không chỗ nương
Bồ-đề không đùa bỡn
Đó gọi là Thế Tôn.
Các pháp như thế ấy
Do Thế Tôn giảng nói
Bồ-tát chẳng đạt được
Đó gọi là Thế Tôn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu hiểu việc tu đạo
Không, có người biết được
An trụ trong Bồ-đề
Dứt ngại, gọi vô lậu.
A-nan! Giả danh này
Chỉ dùng ngôn ngữ nói
Vì thế ta nay xưng
Danh hiệu là Thế Tôn.*

Tôn giả A-nan lại nói kệ:

*Vì bởi nhân duyên gì
Bồ-tát nói như thế
Lại vì nhân duyên gì
Được tôn xưng là Phật?*

Đức Phật đáp:

*A-nan đệ tử Phật
Tất cả pháp không ngại
Giác ngộ pháp vô ngại
Được tôn xưng là Phật.
Phật biết lỗi, phiền não
Làm cho không tự tại
Đã lìa các kết sử
Được tôn xưng là Phật.
Nhờ không được thành Phật
Cũng không có tướng thân
Trong đó không chân thật
Làm sao thân thật được?
Chẳng bền, tướng bền chắc
Phàm phu chấp là thân
Giác ngộ như thật rồi
Được tôn xưng là Phật.
Biết ngu si không trí
Thể tánh không thật có
Trí tuệ sáng đạt được
Được tôn xưng là Phật.
Vốn tướng có quá khứ
Giác rồi không còn tướng
Biết tướng và vô tướng
Không để tướng tự tại.
Hiểu rõ đối sắc ấm
Vốn tự trụ vô sinh
Phàm phu vọng phân biệt
Chẳng sắc, chẳng thành tựu.
Biết rõ không cội gốc
Xưa nay không có tánh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì thế không lãnh thọ
Tất cả pháp không nương.
Tưởng như lúc lửa bùng
Nhân duyên không thật có
Do đó dứt bỏ tưởng
Tất cả pháp cũng thế.
Không có thân hành này
Tướng thân không bền chắc
Nếu biết thân hành không
Thì sẽ không đắm thân
Thân này và tướng hành
Thấy đều như cây chuối
Biết chân thật như thế
Nên tôn xưng là Phật.
Câu tướng chân thật thức
Chẳng nằm ở trong thân
Cũng lại chẳng ở ngoài
Làm sao có chỗ sinh?
Nếu thức ấy không sinh
Thì các pháp cũng vậy
Đều không có nơi chốn
Hữu vi không thật có.
Biết thức như thế rồi
Rốt ráo không thật có
Thể tánh giống như huyễn
Cũng không có kẻ sinh
Nếu chẳng thể thấy thức
Chúng sinh cũng như thế
Thật chẳng có chúng sinh
Làm sao biết được thức?
Thức này không có thật
Các pháp rốt ráo không
Pháp cùng với chúng sinh
Tất cả không thành tựu.
Tất cả pháp vô tướng
Đã tỏ rõ như vậy
Vắng lặng không đùa bỡn
Nên tôn xưng là Phật.
Chứng biết đối Phật pháp
Chỗ chánh giác an trụ
Tất cả pháp đều không
Nên tôn xưng là Phật.
Như Lai là giác ngộ
Chỗ Chánh Giác an trụ
Phật và tướng Bồ-đề

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Rốt ráo không thật có
Nếu sinh khởi tâm xử
Cũng như trụ Bồ-đề
Tâm đồng với Bồ-đề
Phật giống như huyễn hóa.
A-nan! Giả danh này
Chỉ dùng ngôn ngữ nói
Được xưng gọi là Phật
Ta là Đấng cứu đời.
Tương tự sinh như vậy
Đồng Phật âm thanh nói
Nếu được Pháp âm này
An trụ trong Bồ-đề.
Không đắm mê Bồ-đề
Nên hiểu biết như vậy
Chẳng nên sinh tâm nghi
Tất cả pháp không cầu.
Đối các pháp dứt nghi
Trên hết trong chúng sinh
Pháp tương tự như vậy
Nên biết tướng chân thật.*

Đức Phật đã nói về ba danh hiệu Như Lai, Thế Tôn, Phật như thế, bấy giờ có trăm ngàn ức chúng sinh bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Chúng con thật sự nhờ ánh sáng của Phật soi sáng nên đã dứt bỏ được các nghi ngờ.

Các vị Đại Bồ-tát ấy đã nêu lên và Đức Thế Tôn đã nhân đó nói về các thứ giả danh, đã nói rõ về các danh hiệu Như Lai, Thế Tôn và Phật. Giờ đây chúng con đã biết như thế, đã hiểu như thế rồi, đối với tất cả các pháp đã được nhãn lực. Đức Như Lai, Thế Tôn đã làm lợi ích lớn lao, giống như cha mẹ. Nhờ năng lực thần thông của Phật và tay trí tuệ của Phật đã kéo chúng con ra khỏi lầm lạc không còn bị nhiều loạn nữa. Cũng như Đức Thế Tôn đối với tất cả đều bất động.

Bạch Thế Tôn! Ví như hư không, không ai có thể làm cho lay động. Cũng như vậy bạch Thế Tôn! Chúng con đối với tất cả các pháp tâm cũng bất động. Vì sao? Vì tất cả các pháp đều đồng với hư không, như Phật đã giác ngộ không có tướng động.

Lúc này, trăm ngàn ức đại chúng đi nhiều quanh Phật ba vòng, rồi ngồi sang một bên cách chỗ Phật không xa.

Khi Phật nói phẩm Như Lai Thế Tôn Phật Danh này, Bồ-tát Thường Chiếu Tịnh Căn liền đứng dậy, sửa sang lại y phục bày vai áo bên phải, đầu gối phải quỳ sát đất, tung rải các thứ hoa lên chỗ Phật, đều nói kệ khen ngợi Phật:

*Chúng sinh tham đắm quả
Đều khiến được giải thoát
Lìa tướng quả trọn nên
Thành tự lìa tướng quả
Nên con lễ Bạc Trí
Giảng nói các thứ quả*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khiến biết tướng bình đẳng
Chánh giác chứng bình đẳng
Quy mạng lễ Tối Thượng.
Chúng sinh thường tham đắm
Hành xử các thứ quả
Vì Phật là giải thoát
Nên con lễ Bạc Trí
Hiển bày ra các pháp
An trụ chốn bình đẳng
Biết được bình đẳng rồi
Kính lễ Đấng Mâu-ni
Chúng sinh nhiều trói buộc
Rất nhiều các quả báo
Phật đều khiến giải thoát
Quy mạng lễ Vô Thượng
Thành tựu đạo vắng lặng
Không trụ các quả vị
Khéo biết tướng giả danh
Đảnh lễ Bạc Thế Trí.*

Đại Bồ-tát Chiếu Minh Tịnh Căn nói kệ xong liền đi nhiễu quanh Phật ba vòng rồi đến cách chỗ Phật không xa để chiêm ngưỡng dung nhan, mắt không tạm rời.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Liên Hoa Thắng Tạng đứng dậy, sửa lại y phục bày vai bên phải, gối phải chầm đất, tung rải các thứ hoa cúng dường Phật. Lại khen ngợi Phật bằng bài kệ:

*Chúng sinh thường chấp tướng
Đều khiến dứt trừ hết
Lìa sợ, được vui mừng
Kính lễ Đấng Mâu-ni.
Vắng lặng lìa ba cõi
Không sợ mà nói pháp
Bạc mạnh mẽ trong đời
Kính lễ Đấng Mâu-ni.
Biết pháp vốn vắng lặng
Thế ấy không thật có
Nhiệm mầu trong các pháp
Kính lễ Đấng Mâu-ni.
Đã lìa hẳn ba cõi
Dứt bỏ các kết sử
Lìa sợ, được không sợ
Kính lễ Đấng Mâu-ni.
Không sợ cũng không hãi
Trên hết trong các thí
Vượt hơn tất cả thí
Kính lễ Đấng Mâu-ni.
Lìa sợ được không sợ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nhỏ sạch tên ưu độc
Nêu các pháp giải thoát?
Kính lễ Đấng Mâu-ni.*

Đại Bồ-tát Liên Hoa Công Đức Tạng nói kệ khen ngợi Đức Phật như thế xong, liền bạch Phật:

– Bạch Thế Tôn! Nếu có chúng sinh nào vào đời Mạt pháp được nghe kinh này, tâm không kinh sợ thì con sẽ đánh lễ họ.

Bấy giờ, Bồ-tát Ly Cấu Ý ở trước Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Thường nên rải các hoa
Điều người trí tu hành
Được nghe kinh này rồi
Sẽ khiến được giải thoát.*

Đại Bồ-tát Quảng Tư Duy ở trước Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Pháp Phật rất sâu rộng
Hiển nói kinh như thế
Sẽ có ít chúng sinh
Tin nhận chẳng nghi ngờ
Tham đắm đối ngã kiến
Chấp ý tưởng về thân
Không tin nhận kinh này
Đó là kẻ không trí.*

Đại Bồ-tát Liên Hoa Nhân ở trước Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Thật vì các chúng sinh
Mở bày mắt dẫn đường
Đối kinh pháp như thế
Chỉ người lành không nghi.*

Đại Bồ-tát Bất Tư Nghị Giải Thoát ở trước Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Bậc tôn quý trong đời
Chúng sinh khó nghĩ bàn
Nói các kinh như vậy
Nghe dứt các nghi hối.*

Đại Bồ-tát Thường Ưc Niệm ở trước Đức Thế Tôn nói kệ:

*Nếu người không nhớ nghĩ
Nhiều kiếp trong sinh tử
Không đắm mê các pháp
Tu hành thì không nghi.*

Đại Bồ-tát Bảo Y Giải Thoát ở trước Đức Thế Tôn nói kệ:

*Y phục nhiều cả ức
Sạch sẽ và mềm mại
Mới, dày, xin phủ kín
Tu hành thì dứt nghi.*

Đại Bồ-tát Thí Thực ở trước Đức Thế Tôn lại nói kệ:

Bày biện thức uống ăn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đầy đủ các món ngon
Hằng ngày phải thường thí
Tu hành không có nghi.*

Bồ-tát Bi Hành ở trước Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Vì thương các chúng sinh
Nên thường thường kêu khóc
Kinh này thật sâu mầu
Chán ác không tu học.
Nếu từ địa ngục đến
Ắt ưa ở địa ngục
Tuy dường tu công đức
Khoảnh khắc liền sinh nghi
Gần gũi các bạn xấu
Chẳng tin pháp sâu xa
Lười ngu si tự che
Sinh nghi ngờ như vậy.
Có những kẻ phá giới
Tâm ác thấy tội ấy
Nghe kinh chẳng tin nhận
Phỉ báng các hành này
Biếng nhác, không tinh tấn
Chẳng trụ trong Bồ-đề
Vô trí, tâm thấp hèn
Không hiểu hạnh như thế.
Chúng sinh thường ưa đắm
Ta thấy tâm tự tại
Luôn quanh quẩn ba cõi
Không thể tu hành được
Ngu si khởi tâm ác
Vô trí, đắm các dục
Thích ở chốn ồn náo
Làm điều phỉ báng ấy.
Kẻ ngu si trí kém
Tham lam, thích ăn uống
Chẳng tu pháp thanh tịnh
Nên làm việc phỉ báng
Chúng sinh nhiều tham đắm
Thiên chấp, lấy vọng tưởng
Chẳng biết là giả danh
Chỉ cứu đời độ được.*

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Năng Viên Ly Giải Thoát ở trước Đức Thế Tôn nói kệ:

*Xa lìa các chúng sinh
Như bỏ vật nhơ ố
Hư giả như tiền bùn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Giải thoát đẫm tương quả.
Ví như cây chết hoại
Ác ấy rất đáng chán
Nếu bài báng hạnh ấy
Nên mau mau xa lìa.
Như giặc cướp xóm làng
Ở nơi đường trốn tránh
Người nghe đều tránh xa
Mong chẳng gặp ác ấy.
Nếu thấy kẻ hủy hoại
Chán ác như giặc hại
Lại bài báng kinh này
Chớ thấy ác như thế.*

Bấy giờ Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Các vị Đại Bồ-tát như thế rất là ít có. Tâm ý hiểu rõ, đó là do định lực của mình hay là do thần lực của Phật?

Đức Phật nói:

–Đều là nhờ thần lực Phật mới nói được như vậy, cũng là uy lực công đức của kinh này nên mới được vô ngại. Vì sao? Vì các vị trong dòng họ của Như Lai đó đã từng trải qua sáu mươi hai ức Đức Phật, được nghe chính miệng các Đức Phật nói về pháp này không thêm không bớt, cũng như được nghe ta nói không khác. Do đó, nhờ nghĩ tất cả các năng lực thiên định và năng lực thần thông của các Đức Phật đời quá khứ.

Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Đúng thế, đúng thế! Tin tưởng lời Phật dạy, các vị Bồ-tát ấy hiện có thể chứng biết.

M